

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 12 Maig de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any. . . . . 5'00 pessetes
Un trimestre . . . . . 1'25
NOMBRE SOLT. . . . . 0'10

· Esplendorosa Festa a Sant Pere del Bosch ·

El diumenge, dia cinc de maig, escollit per a col·locar solemnement la primera pedra del Edifici-Assil per a vells a Sant Pere del Bosch, es presentà trist, no volguent el sol associar-se a una festa tan formosa. Espeses boïrenes i núvols amenassaven aiguar-la; però el cel pietós disposà que aquests, més bé li servessin de para-sol i formessin el marc d'un bell quadre que'n aquell lloc i esplanada anava a desenrotllar-se. Al toc de alegria, llençat a les pintoresques encontres nostrades, pes les campanes del cloquer del Santuari, anaven acoblant-se a son entorn, nombrosa gentada vinguda de tots els pobles comarcans, i fins del més llunyans. Ja un auto guiat per aixerit *chauffeur* ens ofrenava la excelsa persona de nostre ben amat prelat Doctor Más, vingut desde Lloret de Mar, on sojornava des d'el capvespre del dia tres acompanyat de son familiar mossen Joan Más. Al arribar a tan xamosa vila on fou rebut pel seu clero, autoritats, societats, col·legis i gran part del poble es dirigí immediatament vers l'església parroquial, per a pendre part a les poètiques i sentimentals funcions del mes de maig dedicades a la Regina de totes elles, la Verge Santíssima. El dia següent, donà canònica clausura a unes monges carmelites descalces, exilades de Mèxic, celebrant la santa Missa en la capella del Convent, durant la qual endreçà sa

autoritzada paraula a les relligioses i fidels que omplenaven la Capella.

A les 11 del diumenge sortí en professó de la casa del capellà del Santuari de Sant Pere, dirigint-se an aquest, per a celebrar de mitg-pontifical el solemne Ofici que digué el Moltltre. Sr. Vicari General Dr. Vilá, assistit de mossen Josep Poch, membre de la Junta del Patronat del Assil, i de mossen Adrià Valls, beneficiat de Lloret. Ocupaven lloc preferent en éll l'Excelentíssim Governador Civil, Militar, don Pius de Cabañes, senyora i fill, don Bonaventura Conill, Batlle i Ajuntament de Lloret, Jutge i Fiscal Municipal, President de l'Audiència, Ajudant del General, notari de Lloret Sr. Salomero, canonges Mates i Iglesies, reverents doctors Barguñá i de Grassot, Rector i Vicaris de Lloret, mossen Narcís Crós, doctors Pascual i Roca, don Ildefonso Ruíz, membres de la Junta de Beneficencia de Girona, sacerdots i altres persones distingides que sentim no recordar.

A causa de *pannes* dels automòvils ocurreguts per raó dels mals camins, molts dels mentats personatges arribaren amb retrás i tingueren que pujar a peu al Santuari. El moltltre. Dr. Salvador Rial, Canonge i Secretari de Bamba del Bisbat i el ceremonier mossen Josep Esteva arribaren ja un poc adelantada la tarda.

Abans del ofertori el Sr. Bisbe

amb l'unció evangélica que li es propia, glosà la virtut de la caritat, i termenat que fou l'ofici cantat per la orquestra «La Farnense» de Santa Coloma de Farnés, amb la cooperació de la capella de Lloret de Mar dirigida per son expert organista mossen Josep Mundet, es passà a la benedicció i colocació de la primera pedra del Assil de pobres vells, durant la qual la banda municipal de Mataró composta de 52 individus, desgranà boniques peces musicals.

Serien proximament les dues quan en la ben ornamentada salmenjador de la Casa Cabañes comensava el reconfortant àpat ofert als convidats i servit per la Casa-Restaurant «La Mallorquina» de Barcelona. A l'hora dels brindis s'alçà el Sr. Quintana qui manifestà la joia de que estava posseïda en aquells moments la seva ànima, al poguer-se associar a una festa que tenia un objecte tan benèfic i ennoblidor. El Sr. Governador amb vibrant paraula, remembrà la bonhomia del acabat don Nicolau Font i Maig fundador de les bel·leces de aquell lloc, i restaurador de la Capella. L'il·lustre Dr. Vilá amb galanes frases, feu present la part efíca que prengué en la fundació del Assil un àngel de caritat, una distingida matrona i a amanuensa dels desitjos de don Agustí Cabañes, la sua pietosa viuda; a memoria de la qual pregava un brindis.

El batlle Sr. Mataró feu un